

ת"פ 25345/05/15 - מדינת ישראל נגד ראעט אלמראחלה

ת"פ 25345-05-15
04 נובמבר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

ראעט אלמראחלה (עצור בפיקוח)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סימני

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - שני פרג'ון

ק. מבחן גיתית ייבון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב האישום המתוקן יסרק בשנית.

ניתנה והודעה היום כ"ב חשוון תשע"ו, 04/11/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בשני אישומים של הסעת שוהים שלא כדין ועבירות נלוות.

על פי הסדר הטיעון ידחה לקבלת תסקיר ואם מהתסקיר יעלה שלוקח אחריות, מביע חרטה, משתף פעולה עם שירות מבחן, לרבות השתלבות בטיפול ולא יפתחו תיקים חדשים, תסכים התביעה להסתפק ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס, פסילה לשנה וחצי ואם לא, הטיעונים יהיו פתוחים. כמו כן, התנאים המגבילים הוקלו.

בשום שלב לא התייחסו בעת הצגת ההסדר לבקשה שצוינה בתחתית כתב האישום בדבר כוונה לבקש חילוט הרכב בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיתוף) [נוסח חדש] התשכ"ט.

נתקבל תסקיר ממנו עולה שהנאשם בן 23, רווק, גר בלקיה, עובד בעבודות קבלן לסירוגין, מתקשה למצוא תעסוקה יציבה בשל עברו על פי דבריו. אביו נישא לשתי נשים דבר שגרם לקונפליקטים במשפחה. כמו בהיותו בן 13 אמו נפגעה בתאונת דרכים והוא נאלץ להתגורר עם אביו.

לטענתו, בני משפחתו מאוכזבים מהתנהלותו העבריינית. כמו כן, טען כי אמור היה להינשא ימים ספורים לאחר העבירה נשוא האישום הראשון והחתונה בוטלה בעטייה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, התקשה בלימודים, נפלט וחבר לחברה שולית, עבר עבירות.

הנאשם מוכר מבית משפט לנוער, לאחר שנדון ל- 3 שנות מאסר בבית משפט מחוזי בבאר שבע בשנת 2013 בגין עבירות חמורות. במהלך הקשר עם שירות המבחן הנאשם שיתף פעול.

לאחר שהשתחרר מהכלא היה בקשר עם הרשות לשיקום האסיר והיה מטופל עד סיום הפיקוח ביולי 2015. הופנה במסגרת תוכנית השיקום בקהילה "קשר מחייב" הכוללת תעסוקה במשרה מלאה ושיחות טיפוליות פרטניות וגילה אחריות, שיתף פעולה, אך התקשה לשמור על רצף תעסוקתי.

הוא לקח אחריות על ביצוע העבירות, אך טוען שאחרים שכנעו אותו להסיע את השוהים תמורת תשלום כספי. הוא היה אמור להינשא לכן נזקק לכסף והפיתוי היה גדול, למרות שידדע שמדובר בעבירה. הוא מצטער, מבין שהתנהג באופן בעייתי וכי משלם את המחיר. לדבריו, מקבל יחס שלילי ממשפחתו בשל ביצוע העבירות והוא חש בושה.

הם התרשמו כי הוא מתקשה לבחון באופן ביקורתי את תוצאות מעשיו ולכן עובר עבירות זהות, גם לאחר שנענש. אולם הוא מכיר בקשיים שיש לו בתהליך קבלת ההחלטות, בפזיזות שמגלה והוא מעונין לשנות את דפוסי התנהגותו הבעייתיים ולהתחיל באורח חיים חדש.

הם לקחו בחשבון שסנקציות קודמות לא הביאו גורם מרתיע וכי שב לסורו זמן קצר לאחר שהשתחרר מהכלא, אך למרות זאת סבורים כי בשל גילו הצעיר, התובנה ראשונית שמגלה והסכמה ראשונית להשתתף בהליך טיפולי, מן הראוי להימנע ממאסר ולהסתפק בעבודות שירות יחד עם צו מבחן. השבוע החלה קבוצה טיפולית והוא השתתף בה.

בנסיבות אלה, צודקת הסניגורית בטענתה שנתמלאו כל רכיבי הסדר הטיעון והתביעה כפופה לאותו הסדר ולא יכולה לשנותו. כמו כן, טוענת הסניגורית כי הסדר הטיעון לא התייחס כלל לשאלת חילוט הרכב, וכי החילוט מהווה רכיב עונשי, אין התביעה יכולה היום לבקש זאת וכפופה לאותו הסדר.

מתברר שמדובר ברכב הרשום על שם אחר, רעפה אללקה, שרכש אותו מחיים ביטון. שניהם הגישו בקשה להשבת הרכב והבקשה נדונה ב- 19.7.15, כלומר ימים ספורים לאחר הצגת הסדר הטיעון.

באת כח המבקשים טענה שהחילוט לא היה רכיב להסדר וכי מדובר ברכב ששווי בין 10,000 - 12,000 ₪ בבעלות אחרים שלא מעורבים בעבירה של ההסעה.

בנסיבות אלה, כב' השופטת דינה כהן הורתה להשיב הרכב לידי הבעלים הרשום, לאחר הפקדה של 3,000 ₪, כולל איסור לעשות דיספוזיציה ברכב עד תום ההליכים בתיק שבפני וערבות עצמית בסך של 10,000 ₪ והרכב הושב לבעליו.

גירסת הנאשם היתה שאת הרכב קיבל מחבר בשם סמי לצורך הסעת נוסעים, אך לא נמצאת ראיה כלשהי שתעיד שרעפה אללקה, הבעלים של הרכב, הינו אותו סמי. רעפה אללקה עצמו טוען שאין לו קשר לעבירה.

למותר לציין, לא הוגש כתב אישום כנגד הבעלים של הרכבים, בעוד החילוט משמעו פגיעה ממשית בבעלים.

אין חולק, כי בסמכות בית משפט לחלט הרכב. לא רק זאת, אלא קיים סעיף ספציפי, סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה**") והוראת שעה המקנה סמכות לבית המשפט לחלט כלי רכב בגין העבירה בה הורשע הנאשם, וכן הנחיה שבאה בעקבותיה, של פרקליט המדינה, מס' 2.15 (להלן: "**ההנחיה**") שעניינה, מדיניות האכיפה של המעסיקים, מסיעים ומלינים שוהים בלתי חוקיים מה- 12.9.10, אף שאין מניעה לבקש חילוט על פי סעיף 39 הנ"ל.

במקרה שבפני הנאשם הודה והורשע בשני אישומים:

האחד - מיום 21.2.12 שעה 09:50, הסיע ברכב טרנספורט, שכפי הנראה לא נתפס, 3 תושבי הרשות. לא היה בכך להרתיעו, בין היתר, משום שלא הוגש כתב אישום נגדו, עד שבאישום השני - ב- 12.5.15, בשעה 15:00, באותו מקום נתפס מסיע ברכב אחר מסוג פורד, 6 תושבי רשות וזאת למרות שהוא היה פסול לנהוג במועד זה ומבלי שהיה בידו תעודת ביטוח חובה תקפה. בהמשך הורו לו שוטרים לעצור ואף שעצר, ירד מהרכב ונמלט רגלית וגרם לשוטרים לרדוף אחריו עד שנעצר - 2 עבירות של הסעה, עבירה של הכשלת שוטר ועבירה של נהיגה בפסילה, בטעות הושמטה עבירה של נהיגה ללא ביטוח.

ציינתי בעבר את המתחם העונשי הראוי לגבי המעסיק, מלין ומסיע, הינו מאסר הנע בין 3 ל- 9 חודשים.

מדובר אם כן על פי המתחם בהסדר טיעון המקל עמו, בהתחשב בכך שמדובר בשני אישומים ועבירות נלוות, אולם מן הראוי לכבדו.

כמו כן, מצאתי כי בנסיבות אלה הואיל והושמט אלמנט החילוט מהסדר הטיעון, לא היה מקום לשוב ולבקש חילוט הרכב, מה עוד שהרכב אינו בבעלות הנאשם.

בית המשפט העליון התיר בהסתמכות על ההסדר כטענה שיש בה לקבוע מתי בית משפט מכבד הסדרי טיעון, מתי לא. על התביעה לכבד זאת.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות במעש באר שבע, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח מלול אריה .
תחילת המאסר מיום 28.12.15 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הסעה.
3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של הכשלת שוטר ונהיגה בפסילה.
4. קנס בסך 3000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.8.16.
אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
5. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים.
אם בידו רישיון, עליו להפקידו מיד במזכירות. אם פסול, עליו להמציא ראיה לכך שהרישיון הופקד. אם לא יעשה כן, לא תחושב תקופת הפסילה.
הפסילה במצטבר לכל פסילה אחרת שהוטלה עליו.
6. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב חשוון תשע"ו,
04/11/2015 במעמד הנוכחים.
רובין לביא , שופטת בכירה